

Ang Tinagong Kasaysayan sa Bersikulo Kwarenta - Numero Baynte-uno

Ang Ikaduhang Kaalaotan – Bahin Walo – Ezekiel Numero Dos

Jeff Pippenger
2026-08-05

Si Ezekiel nagrepresentar niadtong mga gipahigayonan sa usa ka buluhaton sa pagtulon-an pinaagi sa León sa banay ni Juda, ug ang Iyang sukaranang pagtulon-an mao ang “lina ibabaw sa linya.”

Kaniya siya miingon, Kini mao ang kapahulayan diin inyong mapahulay ang gikapuyan; ug kini mao ang pagpasig-uli: apan sila dili buot mamati. Apan ang pulong ni Jehova alang kanila nahimong sugo ibabaw sa sugo, sugo ibabaw sa sugo; linya ibabaw sa linya, linya ibabaw sa linya; dinhi diyutay, ug didto diyutay; aron sila manglakaw, ug mapukan paatras, ug madugmok, ug mabitik, ug madakpan. Isaias 28:12, 13.

Sa pagkakaran ang Leon sa banay ni Juda nagabukas sa basahon ni Ezekiel. Gipahibalo kita nga si Ezekiel usa ka pari sa ikakatloan ka tuig, bisan kon ang “katloan” nagrepresentar sa iyang simbolikong panuigon ingon nga pari, o sa ikakatloan ka tuig sa linya sa panagna nga nagsugod sa Dakong Paskuwa ni Josias. Ang kataposang pagkapari sa ulahing mga adlaw mao ang usa ka gatos ug kap-atan ug upat ka libo, ug ang karaang literal nga mga kasaysayan naghulagway daan sa usa ka simbolikong kasaysayan sa ulahing mga adlaw.

Apan pagatawgon nga mga Saserdote ni Jehova; ang mga tawo motawag kaninyo nga mga Ministro sa atong Dios; kamo mokaon sa mga bahandi sa mga Hentil, ug sa ilang himaya kamo magapangandak sa inyong kaugalingon. Isaias 61:6.

Si Ezekiel maoy usa ka simbolo sa katawohan sa Dios sa ulahing mga adlaw—ang sagradong kasaysayan nga giila sa matag pamatuod sa tagna. Kana nga sagradong kasaysayan mao ang kalihokan sa ikatulong manulonda, nga sa pinasahi gilarawan daan sa kalihokan sa unang manulonda niadtong 1840. Ang kalihokan sa unang manulonda mao ang alpha nga manulonda sa tulo ka mga manulonda ug ang ikatulo mao ang omega nga manulonda. Busa si Ezekiel nahimutang uyon kang Pedro sa panahon sa pagtimri sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo. Ang simbolikong kasaysayan diin nahimutang silang Pedro ug Ezekiel gilarawan ingon nga kasaysayan sa Panium.

Ang Gamay nga Basahon

Gikuha ni Ezekiel ang gamayng basahon, maingon sa gibuhad ni Juan diha sa Pinadayag 10.

Apan ikaw, anak sa tawo, pamati sa akong gisulti kanimo; ayaw pagmasinupakon sama nianang masinupakong panimalay: bukha ang imong baba, ug kaona ang akong ihatag kanimo. Ug sa dihang mitan-aw ako, ania karon, may kamot nga gituy-od nganhi kanako; ug, tan-awa, diha niana ang usa ka linukot nga basahon; Ug iyang gibuklad kini sa akong atubangan; ug kini

sinulatan sa sulod ug sa gawas: ug didto nahisulat ang mga pagminatay, ug pagbangotan, ug pagkaalaot. Labut pa miingon siya kanako, Anak sa tawo, kaona ang imong hikaplagan; kaona kining linukot, ug lumakaw, isulti sa panimalay sa Israel. Busa gibukhad ko ang akong baba, ug iyang gipakaon ako niadtong linukot. Ug miingon siya kanako, Anak sa tawo, pakan-a ang imong tiyan, ug pun-a ang imong mga tinai niining linukot nga akong gihatag kanimo. Unya gikaon ko kini; ug kini diha sa akong baba sama sa dugos tungod sa katam-is. Ezekiel 2:8–10, 3:1–3.

Sa Pinadayag 10, gikaon ni Juan ang gamayng basahon, ug ang tibuok kapitulo nagrepresentar sa pagpakita sa gahum sa Dios sukad Agosto 11, 1840 hangtod Oktubre 22, 1844.

“Ang manulonda nga naghiusa sa pagpahibalo sa mensahe sa ikatulong manulonda mao ang magadan-ag sa tibuok kalibotan pinaagi sa iyang himaya. Usa ka buluhaton nga may tibuok-kalibotang kasakupan ug dili naandan nga gahum ang dinhi gitagna. Ang kalihokang Advento sa 1840–44 maoy usa ka mahimayaong pagpadayag sa gahum sa Dios; ang mensahe sa unang manulonda gidala ngadto sa matag estasyon sa misyon sa kalibotan, ug sa pipila ka mga nasod dihay labing dakong relihiyosong pagpakabana nga nasaksihan sa bisan unsang yuta sukad sa Repormasyon sa ikanapulog-unom nga siglo; apan kini pagalabwan sa gamhanang kalihokan ilalom sa katapusang pasidaan sa ikatulong manulonda.” The Great Controversy, 611.

Si Ezequiel nahiuyon kang Juan diha sa ikanapulog kapitulo sa Pinadayag, busa si Pedro, Juan ug Ezequiel nagbarug nga magkauban sa ilang gitagana nga dapit sa panahon sa pagselyo sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo.

Ang 1840 hangtod 1844 nagrepresentar sa usa ka yugto nga upat ka tuig nga nagsugod sa dihang ang tagna sa panahon nga nagsugod uban sa usa ka yugto nga usa ka gatus ug kalim-an ka tuig niadtong Hulyo 27, 1299. Kadtong “lima ka bulan” natapos ug midugtong sa tagna sa panahon nga tulo ka gatus kasiyaman ug usa ka tuig ug napulog lima ka adlaw nga nahuman niadtong Agosto 11, 1840, sa dihang ang mahimayaong pagpadayag sa gahum sa Dios gipadayag hangtod sa Oktubre 22, 1844. Unya mihunong ang paggamit sa matagnaong panahon.

Ug nanumpa pinaagi kaniya nga buhi sa walay katapusan, nga mao ang nagbuhat sa langit, ug sa mga butang nga anaa niini, ug sa yuta, ug sa mga butang nga anaa niini, ug sa dagat, ug sa mga butang nga anaa niini, nga wala nay panahon. Pinadayag 10:6.

Ang matagnaong panahon natapos isip usa ka balido nga paggamit sa tagna niadtong Oktubre 22, 1844. Si Ezekiel, si Pedro, ug si Juan matag usa nagrepresentar sa mga maalamong ulay sa Dios sa kalihukan sa nahaunang ug ikaduhang mga manulonda ug usab sa kalihukan sa ikatulong manulonda.

Mga Panan-awon

Ang unang “onse” ka mga kapitulo sa Ezekiel nagapresentar ug usa ka sunod-sunod nga mga “panan-awon” sumala sa gipahayag sa bersikulo uno sa kapitulo uno.

Karon nahitabo sa ikakatloan ka tuig, sa ikaupat nga bulan, sa ikalima ka adlaw sa bulan, samtang ania ako uban sa mga binihag sa daplin sa suba sa Chebar, nga ang mga langit naabli, ug nakita ko ang mga panan-awon sa Dios. Ezekiel 1:1.

Ang “mga panan-awon” sa unang onse ka mga kapitulo unang gihatag sa kapitulo uno didto sa daplin sa suba sa Chebar, unya kini gipadako pa diha sa panan-awon sa kapitulo tres sa “kapatagan,” ug unya pag-usab sa panan-awon sa kapitulo otso sa Jerusalem. Ang tulo ka mga dapit—ang suba sa Chebar, ang kapatagan, ug ang Jerusalem—nagrepresentar ug tulo ka mga panan-awon nga sa tingub naghimo ug usa ka panan-awon, nga mao ang “mga panan-awon” sa bersikulo uno ug sa unang ‘onse’ ka mga kapitulo.

Hubileo

Ang pag-isip sa ikakatloan ka tuig ingon nga ikakatloan ka tuig sa siklo sa Jubileo nga nagsugod sa bantugang Pasko ni Josias, ug unya natapos sa Oktubre 22, sayon ra nga mapamatud-an, kay kadtong partikular nga laray sa sagradong kasaysayan malinaw nga gipakita, linya ibabaw sa linya, nga adunay labaw sa usa ka saksi. Pananglitan; ang Pasko nagrepresentar sa mga pista sa Tingpamulak ug ang adlaw sa pagtabon-sa-sala nagrepresentar sa mga pista sa Tinghunlak. Busa, ang Levitico baynte-tres nahiuyon sa siklo sa Jubileo nga nagsugod kang Josias. Aduna pay ubang mga laray nga nahiuyon sa kasaysayan nga girepresentahan ni hari Josias hangtod sa Oktubre 22, 573 BC. Ang historikal nga katumanan sa Oktubre 22, 573 BC sa usa ka tuig sa Jubileo gisuportahan sa mga historyador.

Ang mga kronolohista sa kinatibuk-an komportable sa pagbutang sa adlaw sa pagtabon-sa-sala sa Oktubre 22, 573 BC, ug ang Dakong Paskuwa ni Josias sa 622 BC usa usab ka petsang gidawat niadtong mga biblikanhong kronolohista. Ang Paskuwa, nga simbolo sa mga kasaulogan sa tingpamulak, nagsugod ug usa ka kap-atan ug siyam ka tuig nga siklo sa Jubileo, nga natapos sa simbolo sa mga kasaulogan sa tinghunlak sa adlaw sa pagtabon-sa-sala. Ang pito ka semana sa mga tuig nga naglangkob sa kap-atan ug siyam ka tuig maoy mga simbolo sa Igpapahulay sa yuta.

“Sa matag panid, bisan kini kasaysayan, o sugo, o panagna, ang mga Kasulatan sa Daang Tugon gidan-agan sa himaya sa Anak sa Dios. Sangtang kini pinasukad sa balaang pagtukod, ang tibuok nga sistema sa Judaismo maoy usa ka hiniusang panagna sa maayong balita. Kang Cristo “ang tanang mga manalagna nagapamatuod.” Mga Buhat 10:43. Gikan sa saad nga gihatag kang Adan, paubos pinaagi sa kaliwatan sa mga patriarka ug sa legal nga laraw, ang mahimayaong kahayag sa langit nagpatin-aw sa mga tunob sa Manunubos. Ang mga manalagna nakakita sa Bitoon sa Betlehem, sa Shilo nga moabot, samtang ang mga butang sa umalabot milabay sa ilang atubangan diha sa usa ka misteryosong prosesyon. Sa matag halad napakita ang kamatayon ni Cristo. Sa matag panganod sa incienso mitungas ang Iyang pagkamatarong. Sa matag trumpeta sa tuigng pangilin ang Iyang ngalan gipatugbaw. Diha sa makahahadlok nga tinago sa labing balaan nga dapit nagpuyo ang Iyang himaya.” *The Desire of Ages*, 211.

Napulog pito

Si Zedekias gidala ngadto sa Babilonia sa dihang napukan ang Jerusalem napulog-upat ka tuig sa wala pa ang 573 BC. Giila sa mga historyador nga Judio ang siklo sa Jubileo sukad kang Josias niadtong 622 hangtod sa Oktubre 22, 573 ingon nga ika-17 nga siklo sa Jubileo. Ang yugto gikan sa gubat sa Raphia ngadto sa gubat sa Panium napulog-pito ka tuig. Si Ptolemy mao ang madaogong panig sa gubat sa Raphia, ug siya naghari ingon nga hari sa habagatan sulod sa napulog-pito ka tuig. Gikan sa Edict of Milan hangtod sa pagbahin ni Constantine sa iyang imperyo niadtong 330, napulog-pito ka tuig. Sa ika-napulog-pito nga siklo sa Jubileo gilaglag ang Jerusalem ni Nabucodonosor.

Kay ang mga anak sa Israel magapabilin sulod sa daghang mga adlaw nga walay hari, ug walay principe, ug walay halad, ug walay larawan, ug walay epod, ug walay terapim: Human niini ang mga anak sa Israel mobalik, ug mangita kang Jehova nga ilang Dios, ug kang David nga ilang hari; ug mangahadlok kang Jehova ug sa iyang kaayo sa ulahing mga adlaw. Oseas 3:4, 5.

Si Hosea naghigot ug usa ka hilisgutan nga adunay tuwirang kalabutan sa pagkabinihag ni Zedekias, bisan pa man kini nagrepresentar usab sa sinugdanan sa pagkabinihag alang sa amihanang gingharian niadtong 723 BC. Ang hinungdan nga ang teksto ni Hosea nagkadugtong sa pagpamatuod ni Ezekiel may kalabutan sa pagsalikway sa Dios sa dihang ang Israel miinsistir sa usa ka tawhanong hari. Ang tinguha sa Israel nga pagaharian sa usa ka tawhanong hari, imbis sa usa ka Balaang Hari, gihulagway ingong “ang garbo sa inyong gahum” diha sa paghukom sa “pito ka panahon” sa Levitico 26.

Ug kon tungod niining tanan dili pa gayud kamo mamati kanako, nan silotan ko kamo sa makapito pa ka labi tungod sa inyong mga sala. Ug gub-on ko ang pagkamapahitas-on sa inyong gahum; ug himoon ko ang inyong langit nga sama sa puthaw, ug ang inyong yuta nga sama sa tumbaga. Leviticus 26:18, 19.

Ang “garbo sa inyong gahum” nagrepresentar sa tinguha sa Israel nga mahimong sama sa kalibotan ug magbaton sa ilang kaugalingong hari. Ang pagtangtang sa hari gikan sa amihanang gingharian sa 723 BC ug unya ang pagkabihag ni Haring Zedekias sa habagatang gingharian sa 586 BC nagrepresentar sa pagbungkag sa “garbo” sa karaang Israel, ug ang garbo nagauna sa pagkapukan. Sa tagna sa Biblia, ang usa ka “gahum” maoy usa ka hari o gingharian, ug ang garbo sa Israel sa pagsiguro ug tawhanong hari nagtimaan sa pagsalikway sa teokrasya ug sa Balaan nga Hari.

Ug nahitabo, sa diha nga tigulang na si Samuel, nga iyang gihimo ang iyang mga anak nga mga maghuhukom ibabaw sa Israel. Karon ang ngalan sa iyang kamagulangan mao si Joel; ug ang ngalan sa iyang ikaduha, si Abias: sila mga maghuhukom didto sa Beersheba. Ug ang iyang mga anak wala maglakaw sa iyang mga dalan, kondili misimang sunod sa kahakog sa ganansiya, ug midawat ug mga hiphip, ug gipahisalaag ang hukom. Unya ang tanang mga anciano sa Israel nagtigum sa ilang kaugalingon, ug miadto kang Samuel didto sa Rama, Ug miingon kaniya, Tan-awa, ikaw tigulang na, ug ang imong mga anak wala maglakaw sa imong mga dalan: busa karon himoi kami ug hari aron maghukom kanamo sama sa tanang mga nasud. Apan ang maong butang nakapahimuot nga dili kang Samuel, sa diha nga sila miingon, Hatagi kami ug hari aron maghukom kanamo. Ug si Samuel nag-ampo ngadto sa Ginoo. Ug ang

Ginoo miingon kang Samuel, Pamati sa tingog sa katawhan sa tanan nga ilang igaingon kanimo: kay wala ka nila isalikway, kondili ako ang ilang gisalikway, aron dili ako maghari ibabaw kanila. Sumala sa tanang mga buhat nga ilang gibuhat sukad sa adlaw nga gidala ko sila gikan sa Egipto hangtod niining adlaw, nga pinaagi niini ilang gibiyaan ako, ug nag-alagad sa ubang mga dios, mao man usab ang ilang gibuhat kanimo. Busa karon pamatii ang ilang tingog: hinoon pagbuhat ug maligdong nga pagpamatuod ngadto kanila, ug ipakita kanila ang pamaagi sa hari nga magahari ibabaw kanila. 1 Samuel 8:1–9.

Kinahanglan nga timan-an nga niadtong higayona gisalikway sa Israel dili lamang ang Dios ingon nga ilang hari, kondili usab ang Espiritu sa Propesiya, nga girepresentahan ni Samuel, kay nagaingon kini, “ila akong gibiyaan, ug nag-alagad sa laing mga dios, mao man usab ang ilang gibuhat kanimo.”

“Si Satanas mao... sa kanunay nagapugos sa peke—aron ipahisalaag gikan sa kamatuoran. Ang labing ulahing limbong gayud ni Satanas mao ang paghimo nga walay kapuslanan ang pagpamatuod sa Espiritu sa Dios. ‘Diin walay panan-awon, ang katawohan mangahanaw’ (Proverbio 29:18). Si Satanas molihok sa matinugotong paagi, sa nagkalainlaing mga pamaagi ug pinaagi sa nagkalainlaing mga kasangkapan, aron uy-ogon ang pagsalig sa salin nga katawohan sa Dios diha sa tinuod nga pagpamatuod.

“Adunay pagdumot nga pagadagdokon batok sa mga Pagpamatuod nga sataniko ang kinaiya. Ang mga lihok ni Satanas mao ang pagpalig-on sa pagduhaduha ug pagpakurog sa pagtoo sa mga iglesia diha kanila, tungod niining katarungan: si Satanas dili makabaton ug ingon ka hayag nga dalan aron ipasulod ang iyang mga paglimbong ug mabihag ang mga kalag diha sa iyang mga limbong kon ang mga pasidaan ug mga pagbadlong ug mga tambag sa Espiritu sa Dios pagatamdon.” Selected Messages, book 1, 48.

Ang katapusang paglimbong batok sa teokrasya sa karaang Israel maoy usa ka pagsalikway dili lamang sa Dios, kondili usab sa Espiritu sa Tagna. Kana nga pagsalikway niadtong 1097 BC naghulagway sa katapusang paglimbong sa Laodicean nga Seventh-day Adventism niadtong 1863. Ang “pito ka mga panahon” sa Levitico baynte-sais mao ang Pulong sa Dios, ug ang Espiritu sa Tagna nagaingon mahitungod sa “pito ka mga panahon” nga kini “dili angay usbon.”

“Nakita ko nga ang tsart sa 1843 gimandoan pinaagi sa kamot sa Ginoo, ug nga kini dili angay usbon; nga ang mga numero nahisubay sumala sa Iyang gusto; nga ang Iyang kamot diha sa ibabaw niini ug nagtago sa usa ka sayop sa pipila sa mga numero, aron walay bisan kinsa nga makakita niini, hangtod nga ang Iyang kamot gikuha na.” Early Writings, 74.

Ang Espiritu sa Tagna dayag nga miuyon sa “pito ka panahon,” ug ang iyang pag-uyon maoy usa ka pasidaan nga dili usbon ang mga numero sa tsart, diin ang "pito ka panahon" anaa sa tunga nga kolum ug sa ibabaw nga tuo nga kanto. Uban sa peke nga tsart ni Uriah Smith niadtong 1863, misugod ang hinay-hinayng pagsalikway sa mga patukoranan nga kamatuoran, nga gihulagway pinaagi sa karaang Israel diha sa ilang pagsalikway sa Dios, ug ang Espiritu sa Tagna nagpaila sa pagrebelde sa 1863. Ang petsa sa pagrebelde sa 1863 nahiuyon sa propetikong linya nga gipadayag diha sa basahon ni Ezekiel. Niadtong linya sa kasaysayan, ang kataposan mao ang pagkalaglag sa Jerusalem, nga maoy hulagway sa balaod sa Domingo. Ang 1863 ngadto sa umalabot nga balaod

sa Domingo gihulagway pinaagi sa kasaysayan ni hari Saul niadtong 1097 BC hangtod kang Zedekiah niadtong 586 BC.

Si Zedekias gidala nga binihag ngadto sa Babilonia napulog-upat ka tuig sa wala pa ang Jubilee sa 573 BC. Ang ikanapulog-pito nga siklo sa Jubilee nagsugod niadtong 622 BC, ug sa ikakatloan ka tuig si Ezekiel gipahimutang ingon nga saserdote niadtong 591 BC, ug unya lima ka tuig sa ulahi gilaglag ang Jerusalem niadtong 586 BC. Gilaglag kini sa mao rang adlaw sa tuig nga gilaglag usab kini sa ikaduhang higayon niadtong AD 70 pinaagi kang Tito. Ang bersikulo uno sa Ezekiel uno mao ang lima ka tuig sa wala pa ang pagkalaglag sa Jerusalem ug napulog-siyam ka tuig sa wala pa ang panan-awon sa templo sa kapitulo cuarenta.

Sa ikakaluhaan ug ikalimang tuig sa among pagkabinihag, sa sinugdan sa tuig, sa ikanapulo ka adlaw sa bulan, sa ikapulo ug ikaupat ka tuig human mapukan ang siyudad, niadtong maong adlaw gayud ang kamot sa Ginoo diha kanako, ug gidala niya ako didto. Ezekiel 40:1.

Tungod sa pagkamasupilon ngadto sa tugon sa Igpapahulay sa yuta, gipaila sa Dios nga ang “pito ka panahon” mao ang tunglo alang sa pagkamasupilon ngadto sa ikapitong-tuig, nga mao ang Igpapahulay sa yuta. Ang “panahon” usa ka tuig, ug ang “tuig” may tulo ka gatus ug kan-uman ka adlaw, ug ang pito ka panahon nga gipadaghan sa tulo ka gatus ug kan-uman maoy duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig. Ang mga Millerite tingali wala mogamit sa pahayag nga “ang baynte singko baynte,” apan ang ilang duha ka sagradong tsart parehong nagtimaan sa numero sa duha ka libo lima ka gatus ug baynte ka tuig.

Ang pagmantala sa tunglo sa pito ka mga panahon ibabaw sa amihanang gingharian sa Israel ug sa habagatang gingharian sa Juda mao ang nahauna, o mahimo mong isulti nga “pundasyonal,” o mahimo pa gani nimo isulti nga mao ang “alpha” nga pagsabot ni William Miller. Niadtong 1863 ang Laodicean nga Iglesia Adventista sa Ikapitong Adlaw misalikway sa pundasyonal nga pagsabot sa mga nadiskobrehan ni Miller; mga “nadiskobrehan” nga nagrepresentar sa tibuok pundasyon sa kalihokang Millerite. Ang Inspirasyon mipasidaan sa tin-aw nga paagi nga kini mahimong mahitabo, ug kini nahitabo, ug nahitabo kini sa dugay nang panahon.

Ang patukoranan sa templo nga gitukod pag-usab human sa pagkabinihag sa Babilonia nahuman sulod sa kasaysayan sa nahaunang sugo, ug sa wala pa ang ikaduhang sugo. Ang templo hingpit nga natukod sulod sa kasaysayan sa ikaduhang sugo. Sa ikatulong sugo ang nasodnong pagkagamhanan gipahiuli ngadto sa literal nga karaang Israel. Si William Miller nagrepresentar sa nahaunang manulonda nga miabot niadtong 1798 ug gihatagan ug gahum niadtong Agosto 11, 1840. Ang ikaduhang manulonda miabot human mapahimutang ang mga patukoranan, ingon sa girepresentahan sa 1843 chart, nga gipatik niadtong Mayo sa 1842. Sa nahaunang kasagmuyo sa 1844, ang alpha nga kasagmuyo sa 1844, ang ikaduhang manulonda ug usab ang panahon sa paglangan diha sa sambingay sa mga ulay miabot, ug sa dihang ang mensahe sa ikaduhang manulonda gihatagan ug gahum sa Exeter camp meeting ang templo nahuman. Unya sa dako, o omega, nga kasagmuyo sa 1844, ang Mensahero sa Pakigsaad sa kalit miadto sa Iyang templo, sa katumanan sa duha ka libo ug tulo ka gatus ka mga tuig nga nagsugod sa ikatulong sugo ug natapos sa pag-abot sa ikatulong manulonda.

Si Josias, nagkahulogan ug “ang patukoranan sa Dios.” Bisan si hari Josias o si Josiah Litch; silang duha mga simbolo sa mga patukoranan, ingon sa girepresentar sa kasaysayan sa unang sugo ug ingon usab sa girepresentar sa mga kapistahan sa tingpamulak nga gipadayag sa unang baynte-dos ka bersikulo sa Levitico baynte-tres. Ang mga patukoranan, ang mga kapistahan sa tingpamulak, ug ang unang sugo, silang tanan mga simbolo sa 1840 ug sa paghatag ug gahum sa unang manulonda. Ang Oktubre 22, 573 BC, ingon sa gipadayag sa Ezequiel kapitulo kuwarenta ug bersikulo uno, usa ka simbolo sa Oktubre 22, 1844 ug sa pag-abli sa paghukom sa mga patay, ug simbolo usab sa Septyembre 11, 2001 sa pag-abli sa paghukom sa mga buhi. Bisan kinsa nga nagsunod niini nga mga artikulo kinahanglan mahibalo sa mga pag-aplikar nga akong gigamit.

Si Ezekiel usa ka simbolo sulod sa kasaysayang mapanagnaon nga girepresentahan sa iyang mga sinulat. Atua si Ezekiel sa dihang ang kaluhaan ug lima ka mga tawo miyukbo sa adlaw sa katapusan sa kapitulo otso. Atua usab siya sa misunod nga mga kapitulo sa dihang ang “pagpatik nga gisundan sa pagpamatay” gidala ibabaw sa Jerusalem, nga giila ni Ellen White nga mao ang iglesya nga Seventh-day Adventist. Sa unang onse ka mga kapitulo, si Ezekiel gidala ngadto sa langitnong santuwaryo aron modawat sa iyang mga pahimangno, maingon nga ang mga Millerite gitawag sa pagbuhat niini niadtong 1844, ug maingon usab nga kining kalihokan gitawag karon sa pagbuhat niini.

Busa si Ezekiel nahimong usa ka ilhanan alang kaninyo: sumala sa tanan nga iyang gibuhay, mao usab ang inyong pagabuhaton; ug sa moabut kini, mahibalo kamo nga ako mao ang Ginoong Dios. Ezekiel 24:24.

Sa Diha Nga Kini Moabot

Sa dihang moabot kita sa punto sa ulahing mga adlaw nga ang mga butang nga gihulagway ni Ezekiel nagasubli taliwala sa katawohan sa Dios, nan nahiabot na kita sa timaan ni Ezekiel. Sa dihang masayran mo nga si Ezekiel nagarepresentar sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo, ug masayran mo kini sa giladmon sa pagtuo ug pagsabot nga nagabaton sa binalaan nga pagpaabut nga ang tanan nga gihulagway ni Ezekiel sa iyang mga sinulat nagatipo sa usa ka balaang han-ay sa mga hitabo sa ulahing mga adlaw nga nagalakip sa usa ka gatus ug kap-atan ug upat ka libo—sa dihang masayran mo kana, nan “kamo makaila” nga “ang Ginoo” mao ang “Dios.”

Padayonon nato kining mga hunahuna sa sunod nga artikulo.